

Πένσα

πένσα, η, ουσ. [<γαλλ. pince], είδος τανάλιας, λαβίδας: «με την πένσα μπορεί κανείς να ξεκαρφώσει πιο εύκολα ένα καρφί»·

- έχει ένα χέρι σαν πένσα, βλ. φρ. έχει ένα χέρι σαν τανάλια, λ. τανάλια·

- του βγάζεις τα λόγια με την πένσα ή του παίρνεις τα λόγια με την πένσα, βλ. λ. [λόγος](#)·

- του τα βγάζεις ένα ένα με την πένσα ή του τα βγάζεις με την πένσα ή του τα παίρνεις ένα ένα με την πένσα ή του τα παίρνεις με την πένσα (ενν. τα λόγια), βλ. συνηθέστ. του βγάζεις τα λόγια με την πένσα.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας